

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 8 korona. — Félévre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:
Bárvárh Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 20 fill.

Halottak napi elmékedések.

(L) Az évnek számos keserű és gonddal telt napjai közt pihenünk meg egy napra s szenteljük azt, a tölünk örökre eltávozott kedveseinknek. Legyen ez a nap a holtaké.

Akinek szüleit ragadta el a gyermeki szeretet elől a kérlelhetetlen halál, emlékezzék meg róluk s töltsék velük e napot. Mily jól esik ez árva szívnek a szülők szerető körében élni újra! S akinek családi örömét fosztá meg s rablá el örökre a korai végzet, alkalma van, fogadja ismét szerető körébe s töltsék a napot a megboldogult ifju vagy csecsemő oly édes emlékü gögicselésének és csacsogásának társaságában. Ma alkalmunk van ma lehet. . .

De jusson eszünkbe e napon, hogy gyarló, halandó lények vagyunk

mindannyian különbség nélkül: mulandók, kik porból lettünk, hogy porrá legyünk.

Igy tegyen minden ember, akinek a sors megedzette szívét az erős megprobáltatással, akinek már van egy-egy kedves, drága halottja.

Mi, ujságírók, akik teljesen a köznek élünk, akiket a társadalom napi forgataga elragad családi körünkből és magához lánczol erős karokkal, mely megilletődéssel gondolunk a lefolyt évben elhunyt, drága nagyjainkra. Megbocsájtjuk nekik teljes szívből, ha néha-néha elkövettek is hibákat, hiszen ők is csak gyarló lények voltak de tenni akartak!

Sok nagyja hullott el ez évben nemzetünknek, szívünk a temetőjük s a haza boldogulásának vágya benne a tiszteletükre égő méces. Bizonyára jól esik nekik itt a nyugalom.

Nagyok voltak, sokszor bámultuk,

hatalmas, gigasi teremtő erejüket s mégis utolérte testüket mindnyájunk sorsa: a pusztulás. Elmultak, miként elfogunk mulni mindannyian, mi gyarló egyesei a nagy világ egyetemnek.

De él bennünk és velünk egy nemzet, amelynek élete rajtunk áll, amely nem mulandó s amelynek örökévalósága tölünk függ, a halandók munkásságától. Ez a magyar haza.

Halottak napján illik megemlékezni, a nagy betegről s meg kell tennünk mindent, az enyészettől való megmentésükre. Mert beteg, nagyon nagy beteg a magyar társadalom. E betegséget úgy örökölte a szomszédságtól. Sőt van betegsége a melyet erőszakal plántáltak belé.

Ilyen mindjárt a nemzetiségi mozgalom.

Bár mint halottról emlékezhetnék meg ma róla, jóleső érzéssel. De ez a

Közös tulajdon.

— A Délsomogy eredeti tárczája. —

Nagyságos asszonyom!

Kivánja, hogy mondjak valami mesét mára, ehhez a naphoz méltót, erről a nappól. Banális kívánság nagyságos asszonyom. Leírhat az ember tragédiákat a melyek ott játszódnak le a szeme előtt, csak az alakokat kell szépen egymás mellé illeszteni s azok olyan szomorú szépen tudják megeseledni azt, a mire mi hír-éhes emberek vágyunk. És mégis . . . nem örömmel vesszük fel a tollat, ha ily témák meg írására vagyunk kötelezve. S mégis nagyságos asszonyom e mai napon ilyet vár tőlem . . . Miért tőlem? Én tán arra születtem, hogy körmeimel levájjak a sírok mélyére, kiszabadítva a holt ember szívét, végig rohanjanak vele a városban, kiáltozva: Nézzetek emberek, ennek a szívnek hajmeresztő tragédiája volt, s ti nem tudtátok meg; nem gyönyörködhetetek benne, mert inkább önmagát emészté, mint elárulta volna nektek szenvedéseit! . . . S aztán kitérjem a sírnak mély titkát, a holt ember szívének siralmaikat,

hogy kiemelkedjen a sírból és csontos kezével belémfojtsa a lelkemet az árulásért? . . . Nem ne bántuk őket, a holtakat, had nyugodjék esendes, örök álmaikat. Inkább sírjunk. Hiszen a sírás olyan édes, olyan megnyugtató. . .

Nézzé, figyelje csak meg asszonyom: könnye van ma az utszéi koldusnak, könnye van az éjji pillangónak, ki máskor fásult közönnyel rója az utczákat, keresve pártfogást, ki másnapra egy darab kenyeret biztosít számára; ennek a lelkébe is behat a temető fénye, a holtaknak áldozott szentelt láng és megtanul az orgiák zajában is — sírni.

Szálljunk mi is asszonyom azokhoz lelkünk ihletével, a kik kedvesek voltak számunkra; áldozunk nekik egy könnyet, egy imát s aztán . . . hogy teljesítem óhajtatásomat betolakodom az élők közé, megragadok két alakot és ide állítottam őket nagyságos asszonyom elé, gyönyörködjek bennük, vagy szánja őket.

Egyedül volt. Lelkét keserűség töltötte el, olyan égető, maró keserűség, mint az üröm. Az undor érzete az élet iránt, nyo-

masztóan, súlyosan tolaodón ereszkedett reá, körülvette mindenfelől mint a sötét, ősz est. Nehéz gondolatok jöttek sűrűn, lomhán keserűn. Az emberi lét haszontalanságán, hiúságán, és nyomorult hámisságán gondolkodott.

Lelki szemei előtt elvonultak a kornak különböző szakai. A sírok megnyitak, az emlékek megelevenedtek s úgy érezte, hogy a bogárnak többet mértek a boldogságból mint az embernek.

Asszony hűség . . . Öntudatlan ámitás . . . feneketlen hordónak megtöltése . . . menykőcsapás, mely megőregíti az ifjut, megutáltatja velünk az életet.

Mi is az élet?

A betegség, a kinok, úgy marják mint a rozsdá a vasat, aztán végül takarodj az örvénybe!

Látta maga előtt az életet, mint hullámzó tengert; ő maga hitvány esónakba ül és az átlátszó víz rideg, iszapos fenekén, formátlan rémalakok mozognak. Gyarlóság, szenvedés, vakság. A rémképzemény egyike mindinkább kiválik a homályból, mind egyre kivehetőbb, undokabb lesz, bűn az asszony bűne, mely egy pillanat alatt felfordí-

szörny csak nő, s mindinkább nagyobb lesz s förtelmes arczulattal ront gonosz szándékra emelt markaival a magyar társadalom életére. Most még tehetetlen, nagyon gyöngé, de félelmetes lesz hatalmában, ha nem teszünk ellene, ha előre el nem hantoljuk.

Nagyon súlyos jelenség a nemzeti érzület és haza iránti szeretet nagymérvű csökkenése. Beteg a mi társadalmunk, mint csak nagyon kevésé a még betegebb Európában.

Halottak napja van. Gondoljuk el tehát a mulandóság minden egyes fázisát de válljék erős akaratunkká, hogyha mily halandók is vagyunk, de drága vérrrel szerzett magyar hazánk örökkévaló, s állnia kell mindörökre!

A vörös kereszt egyesületének estélye.

A mai napon számolunk be részletesen t. olvasóinknak a f. hó 25-én lefolyt jótékony czélú tombola és táncestélyéről.

Már este fél 8 órakor csak úgy özönlött a közönség a „Korona“ kávéházba és étterembe, hogy résztvegyen a tombolán. A kávéházban egy fokozatos magas emelvényen volt felrakva a 190 darab tombola tárgy melyek a jótékony adakozók nagylelkű adományából kerültek ki.

Ennyi és ilyen gyönyörű, értékes tombola tárgyat nem egyhamar lehet látni. Nem is esoda, ha az összes tombola jegyeket eladták a kedvesen esiesergő szép le-

ánykák. Elfogytak biz azok mind egy szálig.

Itt érdekesnek tartjuk felsorolni azok névsorát kik tombola tárgyakat küldtek:

Maga a vörös kereszt egyesület-elnöknője turonyi *Biedermann* Ottóné 21 drb. Bárány *Biedermann* Rezső és neje 26, gróf *Széchenyi* Ferenczné és Ernő 8, gróf *Festetich* Imre és neje 11, *Perezel* Vilmosné 14, *Stephaich* Pálné és *Mariska* 3, *Szikorszkyné* (Pécs) 32 dr. *Kriszt* Béláné 2, *Hegyessy* János és neje, 2, *Duchon* Ödönné 1, *Farkas* Gyuláné 3, *Szoó* Lajosné 5, dr. *Raksányi* Árpád és neje 1, *Krizsán* Ferencz és neje 6 *Biedermann* Margit, *Ilona* és *Tibor* 1, dr. *Hoffmann* Jakab 5, *Vargha* Sándor és neje 1 *Hönig* Gyuláné 5, *Osesodál* Gusztáv és neje 3, *Balogh* Emma 1, *Stern* Lajos 1, *Deutsch* Aladár és neje 2, *Batyók* Aladár 3, *Weichart* Rezső 2, *Oderszky* Lajos 1, *Beck* Dániel 1 *Niesovics* Vazul 3, *Kozáry* Ede és neje 2, *Salamon* Jenő 2, *Singer* Ármán 2, *Neumann* Lipót 3, *Bali* Sándor és neje 3, *Fuchs* Mór 3, *Schwabik* Ferenczné 1, *Ehrenfeld* Vilmos 4, *Wolf* Lipót 1, *Ferencz* Dávid 2, *Kohn* Jakab 2 drb. tárgyat küldtek.

A közönség feszült figyelemmel várta a számok kihuzását. A nyerő számokat a kis *Hegyessy* Janka huzta ki. Már 10 órára le volt fosztva az emelvény: elnyertek arról minden tárgyat. Ekkor rázendített a zenekar és 1 órai kellemes társalgás után (mely idő alatt az elnöknő képes lapját árulták — és vettük örömmel s ezzel a kedves emlékek kezében) vomult fel a közönség a táncterembe.

Ahol megkezdődött a tánc. Az estélyen ott láttuk környékünk notabilitásából a következőket: gróf *Széchenyi* Ernő, *Olay* Lajos orsz. gyűl. képviselő, lovag turonyi *Biedermann* Ottó, *Thassy* Elemér, *Nádossy* Elek, *Kratochvill* százados tanár és ifj. *Jeszzenszky* Ferenczet. *Szigetvárról* is számo-

san vettek részt az elite társaságból.

Az első négyest 50 pár tánczolta és gróf *Széchenyi* Ernő rendezte. A jó kedv általános volt. A mulatság a reggeli órákban ért véget. Meg kell emlékeznünk és köszönetünket nyilvánítjuk turonyi *Biedermann* Ottónénak a vörös kereszt egyesület anyagi jószágú elnöknőjének azért a személyes buzgólkodásért mit ez ügy érdekében kifejtett s, hogy nekünk ily felejthetetlen kedves estélyt szerzett.

Az estély sikere érdekében a rendezőség is kitelt magáért, nem is esoda mikor élén dr. *Kriszt* Béla állott, ki nem ismerve fáradtságot, már hetek óta buzgólkodott a jótékony czél és sikerért. Az elismerésből a rendezés terén az oroszlanrész öt illeti. De elismerés annak a szép számu közönségnek is ki ott megjelent.

Jelen voltak asszonyok *Biedermann* Ottóné, *Perezel* Vilmosné, *Vasdinyeyné* (Kenéz pusztá), *Hegyessy* Jánosné, dr. *Kriszt* Béláné, *Höltscher* Ferenczné (N-Hárságy) Nagy Tera, *Duchon* Ödönné, *Farkas* Gyuláné, *Batyók* Aladárné (Mózsó), *Somogyi* Marczellné, *Krizsán* Ferenczné, *Fuchs* Zsigmondné, *Balogh* Emma, *Osesodál* Gusztávné, *Herezeg* Józsefné, *Vargha* Sándorné, *Niesovics* Vazulné, *Bálványosiné*, *Hönig* Gyuláné, *Poppovich* Józsefné (Paks), *Wiedermannné*, *Schumajerné* (Csertő), *Schlesingerné*, *Weisz* né.

Leányok: *Biederman* Magit és *Ilonka*, *Perezel* Rózsika (Turbék), *Vasdinyey* Mariska (Kenéz pta), *Duchon* Mártha, *Duchon* Irén, *Farkas* Leona, *Osesodál* Margit, *Zemanek* Azalea, *Zemanek* Aranka, *Héregi* Gizella, *Vargha* Mariska, *Vargha* Rozika, *Niesovics* Gizella, *Niesovics* Margit, *Herezeg* Mariska, *Herezeg* Janka, *Fuchs* Zuzsa, *Vaskó* Mariska, *Kain* Mariska, *Singer*, *Katinka*

totta a csónakot s ő segítségért kiált kétségbeesve A férfi — mert az volt a kiragadott alakom — fejesóvalva felugrott helyéből s alá föl járt a szobában, melyben rendetlenül hevert néhány piszkos butordarab.

Majd meggyújtott egy fagyú-gyertya maradékot, előszedte a kopott, fekete ünneplőt, felöltte, aztán karjára füzte a pár krajczáros koszorút és indult a temetőnek, hol az ő életének egyik fele temetve volt.

A temető bejáratánál hullámszik a nép. Mindenki megnézi a temetőt. Így szokás ez már. A férfit elragadja a tömeg és vízí, sodorja. Engedi magát. Olyan jól esik a lábainak, hogy nemkell mennie. Ugy is sokat fáradt ő már az életben. És így gyorsabban ér be a temetőbe. Vannak a kik nem örömet dörzsölődnek hozzá. Még itt az egyenlőség színhelyén is érezni a gőg, a büszkeség, a kiváltságot; gyarlóságot az emberek, bár tudják, hogy hat láb mélységben egyformán változnak át sárrá porrá, mint a természet nagy kezében minden, a minek mulandóság, pusztulás a rendeltetése.

S a férfi ki ott kevereg az emberár-

ban, mindjobban szoritja magához szerény koszoruját, mintha legdrágább kincsét feltenné az emberektől. Azok nem értik őt, s ő nem azokat. Azt tudja csak, hogy ő boldogtalan; hogy az ő számára is készíthetnek itt helyet, ahova minden fájdalommal beköltözne örökre.

Ahogy végig lépked a fényárban uszó sirok közt, kiesordul a szeméből egy könny. Talán maga sem tudja miért. Tömérdek bánatot lát itt együtt, össze hasonlítja az övével; az övé túlhaladja az összesét, — talán ez fáj neki, ez esal könnyet a szemébe. . . Megáll egy kis domb előtt arra le a temető szélén, odahelyezi a fejfára, szerény ajándékát s nézi a keresztet némán, szótlanul. Belelámul abba a gyertya lángba, a melyet valaki oda gyújtott a sirra, az ő gyermeke sírjára. Vajjon ki tette?

Egyszerre halk kiáltás lebben ajkairól arca sem örömet sem fájdalmat sem sajnálatot nem fejezett ki. Olyan kifejezés ez, mint mikor egy ember váratlanul találkozik egy másikkal, ki régen eltűnt látköréből, kit egykor nagyon szeretett s ki most egyszerre elébe áll, talán, hogy felszakítsa a sebet, mit rajta ejtett évekkal előbb, mikor meg-

esalta, mikor elhagyta: — vagy bocsánatát jött kikönyörögni . . .

Az asszony pedig, ki pár lépésre állt a kicsi sirtól, könnyezve, remegő ajakkal, nem jött egyébert, csak a miért a szíve vágyott: egy fohászért, egy imáért. De ahogy ott látta a multak romjait, az egykori férjet megdobbant a szíve, eltakarta az arczát kezével.

Miért ma! épen ma! Vissza emlékezett a mi régen történt.

Visszaemlékezett . . . Talán arra a bűnre, a mit elkövetett, a férje és a hitvesi hűség ellen.

Amikor kimult az a csöppnyi családi életet összekötő káposzta, szabad lett. Vitte a vágya, úzte a vére s ő gyenge volt, gyenge mint valamennyi asszony. . .

S ahogy évek múlva itt össze jöttek, mindenik erre emlékezett, itt a sir, a romba dőlő kicsi oltárkép felet. Majd bátorságot vett magának közeledni. Lassan mert csak félt. Pedig már meg volt büntetve abban a mit elkövetett.

Megáll közvetlen a sir előtt. A férfi föl-kelt a sírról és távozni készült, hogy helyet adjon annak a másikoak; nem mondta de

Steiner Józsa, Krajnyák Niksic Ilonka (Mozsgó) Wolf Sárika (Molvány) Wiedermann Miczi, Weisz Riza Weisz Erzi.

Felülfizettek a következők: N. N. 19 K Biedermann Ottó 12 K, Perczel Vilmosné Maár Gyula 10-10 K, Nádossy Elek 9 K, Vasdinyey Béláné 6 K, Vasdinyey Mariska, Honig M. L. dr. Berkes Mór, Fuchs Mór, 5-5 K, Rihmer Antal, Hirling Nandor, Stephaich Pál 4-4 K, dr. Schön Mór, Ocsodál János, Bali Sándor, Deutsch Aládár 2-2 K, Zöld József 1 K 80 f. Gyenes László, Szabó Gyula, Fischmann Ármin, Laufer Jenő, Salamon Jenő, Lejthényi Aládár, Stephaich Pálné, N. N., 1-1 K, N. N. 60 fillér.

A t. felülfizetők fogadják ez uton is az egyesület hálás köszönetét.

A jövedelem 650 korona volt. Amely összeg is azt bizonyítja, hogy az estély fényesen sikerült.

B.

Értesítés.

Felkérjük mindazon tisztelt előfizetőnket, kiknek előfizetése lejárt, hogy azt mielőbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében akadályok merüljenek fel. — Valamint új előfizetők is beléphetnek, kiknek az idén megjelent számokat megküldi a kiadóhivatal.

érezte, hogy annak is joga van hozzá.

Az asszonynak remegtet az ajka, szólni akart, vissza hívni az urát.

A férfi szólt:

— Soká marad?

— Nem, — felelt az asszony — Csak leteszem ide amit hoztam: imát könnyet aztán. . .

— Aztán ismét elmegy . . . ?

Volt a férfi hangjában valami a bocsánat megadásából. Elfeledett ő már mindent ebben a pár percében, a mikor itt a kienesztelés lépésén látta az egykori hitvest, megtörve könnyezve, imádkozva. Az asszony szólt:

— Maradjon itt, hiszen maga az édesapja . . . ne menjen el . . . hiszen ez a mi közös tulajdonunk.

A férfinak belenyilalt az utolsó szó a szívébe.

— Igaz közös tulajdonunk . . .

És ott maradt.

Folytassam-e nagyságos asszonyom? Talán nem. . . Hiszen a vége olyan egyszerű kibékülés a gyermek sirja, a közös tulajdon felett, a mely olyan szent, mint az oltár, annak a ki megérti, annak a ki megérzi, a kibén él a hit, a mindent begyógyító örök hit.

Elmondtam. Csókolom a kezét.

Nagy József.

A községi és körjegyzők közgyűlése Budapesten.

A Magyarországi községi és körjegyzők orsz. központi egylete f. é. október hó 26-án tartotta meg Budapesten, Pest-Pilis-solt kiskun vármegye székházának közgyűlési termében évi rendes közgyűlését, melyen 2592 tag képviselőben 204 tag jelent meg! 508 tag nem volt képviselve. Somogyvármegye részéről Takács Kristóf attalái, Hagyarosi Gyula, szabási és Kenedi Károly, teklafalui körjegyzők voltak a képviselővel megbízva. A kitűzött 22 két tárgyon kívül a közgyűlés napjái még 16 tárgy vétetett fel a sorozatba, mik közül legfontosabb a sajtóbeli támogatás érdekében megindult mozgalom volt. Igazán meglepő, hogy az ország, száma nézve legtekintélyesebb, egylete semmi féle orgánussal nem bír, melyben érdekeit megvédhetné, vagy amilyen fontos társadalmi állásában előforduló (és számosan előforduló) fontosabb dolgait megbeszélhetné. A felhangzott beszédek sajnos, kevés eredményt fognak szülni, mert, miként ezen közgyűlésen is hangoztatva volt, nincs meg köztük az összetartás. Miután pedig ennek hangoztatása nem Somogy, hanem más vármegyék részéről még csak tiltakozó zajjal sem czáfoltatott meg, — kimondhatjuk bátran, hogy ezen betegség — általános. Magának egy teljesen független hírlapnak, mely politikai, szépirodalmi, társadalmi, közéleti, művészeti, közgazdasági, irodalmi, végül a körjegyzőket illető: szakszerű és hivatalos részt ölelve fel, — megalapítása félmillióba kerülne, már pedig ösmerve az ország ezen kihelyezett őrszemeinek szabad, józan és teljesen független gondolkozását, bátran kijelenthetjük, hogy ezen a téren sem fogadna el semmi féle más támogatást, mint a mi az előfizetőktől előfizetési és a hirdetőktől hirdetési díj czimén neki jogosan megjár. — Köztudomásu dolog köztük, hogy e napilap a tartalmánál és terjedelmességénél fogva más napilap mellőzését van hivatva eszközölni, már pedig akkor közjeje a legkiválóbb budapesti erőknél kellene csoportosulni. Ha e mozgalom, melyet élénk figyelemmel fogunk kísérni, — a közgyűlés határozata szerint a nyilvánosság elé kerül, néhány szavunk nekünk is lesz hozzá.

A közgyűlést Kunce Imre, török szentmiklósi jegyző, mint az egyesület elnöke vezette. Főjegyzője Uszka Balint, ki e téren dicséretes buzgalommal működik már 10 éve, miért is a közgyűlés jegyzőkönyvi köszönetet szavazott neki.

Az elnöki megnyitó kimagasló része a bekezdésben van, midőn Kossuth Lajosról emlékezik meg, a lelkesülés hevében azonnal határozottá vált, hogy Kossuth sirját az egyesület másnap d. u. 3 órákor testületileg megkoszoruzza. Ez meg is történt óriási közönség jelenlétében, mert a jelenlevő hírlapírók révén a közönség elég jókor értesült. A koszoruzás alatt mind a 204 jegyző jelen volt.

Elnöki jelentés említést tesz még a

közigazgatási eljárás egyszerűsítéséről szóló 1901 évi xx. t. c-re vonatkozó rendeletről, a körjegyzők állás pontjáról stb.

Sextus.

H I R E K.

— **Személyi hír.** Olay Lajos kerületünk orsz. gyűlési képviselője Szombaton este a „Vörös kereszt-egylet“-estélyére ide érkezett. A képviselő másnap a reggeli vonattal vissza utazott a fővárosba.

— **Helyettesítés.** Mint kaposvári tudósítónk írja, Domján László ottani járás irnokot a főispán állásától súlyos hivatalos vétség miatt felfüggesztete és az 1886-évi XXIII. t. cz. 4 § értelmében Bellák Izidor központi irnokkal helyettesítete.

— **Szociálista gyűlés** volt f. hó 26-án d. u. 3 órákor nálunk a vásár téren. A gyűlésen mintegy 4—500 ember vett részt. Pécsről Szabó József és Végh József szociálista szónokok lettek kiküldve és beszéltek a néphez. A gyűlés tárgya volt 1.) A parlament és az általános választási jog! 2.) Mit akarnak a szociálisták? Mindkét szónok hosszasán beszélt és alaposan fejtegették, magyarázták a szocializmus elveit. A gyűlés minden rendzavarás nélkül, az esti órákban végződött.

— **Bolti tűz.** A múlt hó 27-én d. u. 1 órákor Kardos Gyula helybeli képfestő üzletében tűz keletkezett, olyformán, hogy a szomszédos boltban lévő Gyenis cipész üzletében a kályhát jól befűtötték s miután Kardos ki rongyokkal dugta be az üzletében a kürt helyét (közös kéményük van.) a rongy tüzet fogott s a boltban lévő tárgyak nagy füstöt terjesztve égtek. A kár rőfös árukba 2000 k. megrongálódott 4000 K Biztosítva az „Adria“-nál volt 12000 koronára. A tüzet csakhamar kézi feckendőkkel elojtották.

— **A megtérült kár.** B. becsületes szabó mestert baráti körben nyugtalan természetű embernek ismerték. Folyton új terveket kovácsolt, minden pillanatban új vállalatokba bocsájtkozott, azonban semmit sem bonyolított le eredményesen. Alig volt a városban egyesület, melynek habár mindig csak rövid időre, tagja ne lett volna. A legutóbbi társulást tíz barátja és iparostársa rendezte oly czélből, hogy közösen öt egész osztály sorsjeggyel játszanak a legnagyobb osztálysorsjáték üzletben Török A. és Társa bankházában (Budapest, Teréz-körút 46/b.) Kezdetben örömmel csatlakozott társaihoz, azonban csak két osztályon át fizette be az esedékes összeget, mert mint mindig, úgy most is gyorsan elvesztette türelmét és a társaságból kilépett. Néhány héttel a kilépés után a mi szabónk vacsora után családi körben olvassa az esti lapot. Az újságot feleletesen forgatja, midőn tekintete egy kis közleményen megakadt, mely nyilvánosságra hozza Török bankház mesés szerencsését. Egyszerre csak elfutja a méreg és dühtől izgatva kiáltja: Ilyen pech! Az a szám, melylyel játszottam, főnyereményt nyert. És én balga, beszünttettem a játékot. Ilyesmi csak velem történhetik! — Egy pillanatig kínos csönd uralkodott a szobában, egyszerre azonban a család legidősebb fia egy hatalmas Eljent kiált és mint-ha megőrült volna, elkezd az asztal körül táncolni. Apám kiáltja izgatottan — a kár megtérült! Én ezzel a sorsjeggyel hátad mögött tovább játszottam!

— **Végre lesz artézi kut.** A m. kir. orsz. víz építési igazgatóság közegészségügyi mérnöki osztálya. B.-Pestről Somogyvármegye alispánja útján értesítette a várost, hogy rövid idő múlva Baján befejezik a kut furás munkálatait és a földmívelési miniszterium pedig a kutfuró garnitúrát akkor mindjárt ide küldeti, hogy itt mély furást eszközöljenek.

— **Temetés pap nélkül.** Szokatlan gyászmenet vonult végig f. hó 26-án délután városunkban. Gregorits Gyula kályha készítőt temették el pap nélkül, azért mert nem egyházilag hanem csak polgári házasságot kötött. A család felhívására a vicárius a haldoklótól a gyóntatás és az utolsó kenet, valamint a végtisztességet is megtagadta. Erre Gyenis Ferencz cipészt kérték föl ki a gyászháznál és a sirnál mondott bucsu beszédet az elhunyt fölött. A menetben elől a gyászszó alatt az önk. tüzoltó testület haladt nyomban utána Oláh Miska zenekara gyászindulókat játszott majd a halottas kocsit következett és utána a család. A gyászoló gyülekezett. A temetőbe érve a sirnál a nép egy „Miatyánk“-ot mondott ekközben leeresztették a koporsót az anyaföldbe. S a nép szétszórt. Ez a száraz tény. Voltak sokan kik elítélték és erősen kikelték a papok ellen, hogy nem temették el Gregoritsot. De a „Pécsi közlöny“ mint az egyházi hatóság sajtó organuma felvilágosításul arra nézve, hogy a papok helyesen jártak el és kötelességüket teljesítették, hosszú cikket közöl, melyből mi is a legfontosabb részt íme itt adjuk: A tisztán polgári frigyben élőkre nézve a temetési tilalmat a nagyméltóságú magyar püspöki kar 1895. évben kiadott közös pástorlevelében így adta tudtára a híveknek - Ha azonban találkozának oly ker. kath. hívők (mittől Isten őrizzen), kik a pusztá u. n. polgári házasságkötéssel megelégednének és ezután keresztényházasságot nem kötnek, azokról már most kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy a kath. egyház őket igazi ker. házassággal sohasem fogja elismerni s minthogy nyilván megvelik az egyház törvényeit és ezáltal botrányt okoznak, magától érthető, hogy ilyenek mint nyilvános bűnösök állandó ellenszegülésük és folytatott bűnös együttélésük mellett a bűnbánat szentségében fel nem oldozhatók s így szent áldozáshoz sem bocsáthatók; kizártnak egyes egyházi jogok gyakorlásából stb. egyházi temetésben is csak akkor részesíttetnek, ha Istennel kiengesztelődve, a bűnbánat jelei közt halnak meg. Már pedig a szegény Gregorits így volt és az utóbbi időben nem volt eszméletnél, tehát ki sem jelenthetett semmit, az egyház törvényére nézve. Ezeket kötelességünk volt megírni, de commentárt nem fűzünk hozzá, íteljen már most mindenki a meggyőződése szerint.

— **Pénzverés.** A jövő évben a pénzügyminiszter előirányzata szerint verni fognak husz koronás aranyból 584.000 darabot, 11,680.000 korona értékben, tíz koronás aranyból 200.000 darabot 2,000.000 korona értékben és bronz kétfilléresből 50,000.000 darabot 1,000.000 korona értékben.

— **Anyakönyvi kinevezés.** A m. kir. belügyminiszter, Tejfelessy Sándort szigetvári anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki, a születésekre és halálozásokra szorító hatáskörrel.

— **Elfogott tolvaj.** Oppenhauer Károly csapost ki a mult hóban Szigetvárott a „Korona“ kávéházban a 6 drb. elefánt esont biliárd golyót 120 kor. értékben ellopta, Grázban elfogták.

A pécsi jogászbanda zeneestélye nálunk.

Hatalmas plakátok hirdetik, az Olvasóegylet és Casinó helyiségeiben, hogy a pécsi jogászbanda a két egyesülettel karöltve e hó 8-án koncerttel egybekötött táncestetélyt rendez Szigetvárott a „Korona“ szállodában.

Igaz, hogy egyhete volt a vöröskereszt estély és novb. havában meg a város tart egy bált, s így ez estély e kettő közé esik, de azért megvagyunk győződve az est sikeréről, annál is inkább mivel emberi számítás szerint belátható időközön belül ilyen zsánerű s ily nagyszabású mulatság nem volt Szigetvárott.

Az óriási mondhatni sensációs hatás melyet, a jogászbanda a pécsi nőegylet, a kath. kör és a saját estélyein elért elég garancia, hogy közönségünknek az a része mely a mulatságokat inkább a koncert kedvéért keresi fel igazi műveltségben részesül. De azért tánczos fiatal emberben sem lesz hiány legalább erre enged következtetni azon hatalmas lelkesedés, melylyel a jogakadémia polgárai az eszmét felkarolták — az első nap mikor a hirdetés a fekete táblán megjelent, 25 jöghaladó jelentkezett a szigetvári mulatságra. Ugy hogy 45-50 jogász fog aznap ide érkezni. A rendezőség az akadémia polgáraiból és a szigetvári fiatal emberekből áll, kiknek körében szintén általános a lelkesedés a mulatság iránt. A mai nap folyamán a rendezőség értekezletet tart.

A koncert programja még végleg nincs megállapítva, annyit azonban már most is mondhatunk, hogy pontját magyar nóták fogják képezni. Lesz azon kívül prim hegedű és celló szóló.

Felkérjük a közönséget, hogy az egylet és casinóban kitétt előjegyzési íveket minél tömegesebben írják alá. Ez azonban korántsem jelenti azt, mintha a mulatság zártkörű lenne és a nem tagok nem jöhetnének el.

A tánczenét Oláh Miska zenekara szolgáltatja. A közönség kényelmére jegyeket váltani és az előjegyzetteket elvinni a mulatság napján d. e. 10 órától lehet a jogászbanda Korona szállóbeli irodájából. És este is válthatók a pénztárnál 2 koronáért. Kezdeté fel 9 órakor lesz.

Szeretjük hinni, hogy egy jó mulatságnak nézünk elébe.

Drávafok község kérelme.

Lapunk mult számában a következőket olvastuk: Drávafok község megkereste a várost, hogy a május 20-án és szeptember hó 15-ére kérendő orsz. vásár ellen kifogást ne tegyen, s nyilatkozat megküldését kéri.

Duchon Ödön ügyvéd, szólalt fel e tételnél a képviselőtestület ülésén, ellenezve Drávafok kérelmének teljesítését, de az előjáróság mégis teljesítette azt. — Na hát kérem ehhez a képviselőtestületi határozathoz volna néhány szavam, de egyben nagyon kíváncsi is vagyok megtudni azt, hogy tulajdonképpen mivel indokolhatta meg a képviselőtestület Drávafok kérelmének teljesítését. Mert azt nem akarom hinni, hogy a képviselő testület mint egy jószívű ember, ha hozzá kéri jönnek valamit nem utasítja el a kérést, úgy ők is ilyenformán, ilyen alapon nem tagadták meg, a kérelem teljesítését. Ezt nem hiszem, mert egy új vásár alakulása a mi vidékünkön épen nem olyan dolog, melyen úgy mir niks, dir-niksz átsiklani lehetne.

Azt, hogy bennünket, szigetváriakat, különösen az iparos és kereskedőket közelebbről is érdekel egy ilyen új vásár létesítése mely tőlünk olyan nagyon messze nem is esik, azt tagadni nem lehet, azt bőven magyarázni nem szükséges. Tudjuk azt nagyon jól, hogy minden egyes vásáron a vidék lakossága megjelen, különösen a földmívelő népek látogatják előszeretettel a vásárokat, ezt a napot mintegy ünnepé téve, abbahagyják a legnagyobb munkát és elmennek a vásárra. Ha pedig már ott vannak, akkor meg is vásárolnak, azok a lakók, kik közelebb vannak hozzánk és itt szereztek volna be nálunk szükségleteiket, elmennek a távolabbi vásárra is és ott veszik meg, mire szükségük van.

Nem akarok azonban részletekbe bocsátkozni s csak egész röviden jelentem ki, hogy minden egyes vásár tartása árt azon nagyobb község iparának és kereskedelmének, mely a vidék központját képezi, mely a vidék lakóinak fő bevásárlási helye, mert a vásárok elvonják elterelik a fogyasztókat, a vásárlókat a központtól.

Csodálom, hogy mindezek dacára, mégis teljesítették Drávafok kérelmét, de még inkább meglepő, hogy a szept. hó 15-re kért vásárt sem kifogásolták. Mert azt csak el nem vitathatja senki, de annak ellenkezőjét sem bizonyíthatja be senki, hogy ha esetleg Drávafok megkapja a kért vásárokat, a szept. 15-ki vásár talán mégis kárára és hátrányára van a szept. hó vége felé nálunk tartandó országos vásárnak. — Az bizonyos, ha Drávafokon meglesz szept. 15-én a vásár az oda közel fekvő községek lakói nem várnak a 10-12 nappal későbbi szigeti vásárra, nem farnak ide hozzánk, mikor az orruk előtt van egy vásár, hanem igenis oda mennek, azt keresik fel, ott szerzik be szükségleteiket.

Egyedüli vigaszunk így csak az lehet, hogy a ker. és ipar kamara nem szokta véleményezni az ilyen új vásárok létesítését.

és így valószínű nem is kapja meg azt Drávafok. És ha esetleg megkapja, ki inná meg ennek a levét, ki érzi meg ezt majd leginkább? Bizony nem más mint a helybeli iparos és kereskedők. De hát ilyenek nincsenek a városi képviselő testületben, és ha vannak, hát miért nem szólaltak fel, miért nem védik a saját bőrüket, miért nem pártolták azt az indítványt, mely az ő érdekükben hangzott el??

Ezen már ugyan segíteni nem lehet, s csak a jövőre nézve tettem szóvá ez esetet.

R.

Kiadja a szerkesztőség

2990. sz.

tkv. 1902.

Arverési hirdetményi kivonat.

A szigetvári kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Patkó Györgyné örökösei végrehajthatóknak Pap János végrehajtást szenvedő elleni 318 K és 77 K 06 fil. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a szigetvári kir. járásbíróság területén lévő Hobolban fekvő a hoboli 341 sz. tjkvben I 2 sor 148 hrsz. házra és beltelekre és pedig 1881. évi LX. t.-cz. 156 §. d. pontja értelmében ezen egész ingatlanra 965 koronában a hoboli 22 sz. tjkvben foglalt A I. 232, 318, 373, 408, 429, 515, 630, 740, 771, 851, 895, 1097, 1191, 1222, 1298, 262/76, 262/138 és 262/387 hrsz.ugy a 22sorsz. a szántókból, rétekből és legelő illetőségéből Pap János B 7 alatti illetőségre 928 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi január hó 12-ik napján d. e. 10 órakor a Hobol község házában megtartandó nyilvános árverésen s megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42§-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881 LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Szigetvár 1902. évi október 14-én.
A szigetvári kir. járásbíróság mint tkvhatóság.

Molnár kir. albiró.

Fogorvosi műtermemet

f. évi november 1-től
Király-utca 7
szám alá (Alt és Böhmme szemben) helyeztem át
Dr. Gál Jenő
fogorvos PÉCSETT.

Általunk kifizetett főnyeremények

A m. kir.

OSZTÁLYSORSJATEK

november 20-án kezdődő HUZÁSARA

postafordultával küldünk szét sorsjegyeket az I-ső osztályhoz:

1/8 á K. 1.50 1/4 á K. 3.— 1/2 á K. 6.— egész K. 12.—

Csakis nálunk kaphatók az annyira kedvelt

KIS SZAMOK:
1-től 300-ig.

A születési évszámok 1801-től 1900-ig és más SZERENCSE SZAMOK.

Az összeget postautalványon kérjük:

FŐVÁROSI SORSJEGYIRODA
BOGDÁNY S.
BUDAPEST, Sas-utca 23. I.
Telefon 14—41.

602.000 kor. a 240-es számra.

400.000 kor. a 11.119-es számra.

200.000 kor. a 26.534-es számra.

200.000 kor. a 46.006-os számra.

100.000 kor. a 73.559-es számra.

90.000 kor. a 2407-es számra.

40.000, 30.000 és sok más nagyobb nyeremény.

A legjobb magyar gyártmányú lópokróczok nagy raktára.

Gyönyörű választék a téli idényre

a legújabb

Nőikabát, gallérok

és gyermek confection, a legdivatosabb szőrmegallérok (Colliers) ruhaszövetek, bársonyok és pargetokban.

Ujdonságok férfi ingek, gallérok, kezelők alsónadrágok és nyakkendőkben.

Kitünő jó minőségű vásznak, Chiffonok és asztalneműek a legjutányosabb árák és a legpontosabb kiszolgálás mellett.

Alkalmi vétel!

Egy vég Zrinyi Miklós vászon 10 korona.

Deutsch Dávid fia cégénél
SZIGETVÁROTT.

Szőnyegek óriási választékban.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kaposvári kir. törvényszéknek 1902. évi 1990/v számú végzése következtében dr. Név Zoltán ügyvéd által képviselt Nemes Vidi takarékpénztár r. t. javára ör. Pékö György ellen 200 K s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2200 kor. becsült következő ingóságok u. m. 1 gőzgép, 1 cséplőgép, 2 ló nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a n. atádi kir. járás-bíróság 1902. évi V 116/5 számú végzése folytán 200 K tőkekövetelés, ennek 1901 évi június hó 14 napjától járó 6% kamatai 1/3% váltódíj és eddig összesen 89 K 10 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig F. segeden alperes lakásán 1902 évi November hó 7-ik napjának délelőtti fél 10 órája határidőül kifizeték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107 és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Az emelvényben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltaták, és azok a kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt N.-Atád, 1902. évi október hó 23-én.
Szabó József
kir. bír. végrehajtó.

Neumann Lipót

legnagyobb cipő raktár
S Z I G E T V Á R O N

Biedermann Rezső-u. Ferenczrendűek házában.

Tisztelettel értesitem a nagy érdemű közönséget miszerint a téli időnyre a legújabb és legdivatosabb férfi női és gyermek cipőket mindig állandóan raktáron tartok. — A téli szezonra nagy választékban vizmentes bagaria cipők, vadász és gyermek bőr csizmákat, angol és orosz sár cipők (calosni) — bőr camaschnit és a legújabb reform boxcalf férfi és női cipőket.

Mérték után a leggyorsabb és legpontosabb kiszolgálás.

Mérsékelt árak.

JEGYZÉKE az 55,000 nyereménynek.
Legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben:
1.000,000 korona.

Az összes nyeremények 5 hónap alatt kisorsoltatnak és készpénzben fizetendők.

	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. 1	400000
1 . . .	200000
2 . . .	100000
1 . . .	90000
2 . . .	80000
1 . . .	70000
2 . . .	60000
1 . . .	50000
2 . . .	40000
1 . . .	30000
3 . . .	25000
3 . . .	20000
5 . . .	15000
36 . . .	10000
67 . . .	5000
3 . . .	3000
437 . . .	2000
803 . . .	1000
1528 . . .	500
140 . . .	300
34450 . . .	200
4850 . . .	170
4850 . . .	130
100 . . .	100
4850 . . .	80
3350 . . .	40
55,000 nyer. és jut. kor. összegben	14.459,000

Kiváló szerencse TÖRÖK-nél.

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk. Kilencz millió koronánál többet nyertek nálunk nagybecsült vevőink.

Az egész világ legesélydusabb sorsjátéka a mi m. kir. szab. osztályosorsjátékunk, mely nemso-kara újból kezdetét veszi.

110,000 sorsjegy 55,000

PÉNZNYEREMÉNNYEL sorsoltatik ki, tehát az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási jegyzék kimutatása szerint.

5 hónap alatt összesen Tizennégy millió 459.000 koronát, egy hatalmas összeget sorsolnak ki. Az egész vállalat **állami felügyelet** alatt áll.

Az I. és II. osztály **eredeti sorsjegyeinek** tervszerű betétjei a következők:

egy nyolczad (1/8) frt	75	vagyis	1.50	korona
egy negyed (1/4) "	1.50	"	3.—	"
egy fél (1/2) "	3.—	"	6.—	"
egy egész (1) "	6.—	"	12.—	"

A sorsjegyeket **utánvétel** vagy a **pénz beküldése** ellenében küldjük szét. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket kérünk azonnal, de legkésőbb

f. évi november 10-ig bizalommal **hozzánk** küldeni.

Török A. és Tsa.

bankháza
B U D A P E S T.

Hazánk legnagyobb osztályosorsjáték-üzlete.

Főáruháza osztályosorsjáték osztályai:
Főüzlet: VI., Teréz-körut 46 a.
Fiókok: 1. Váci-körut 4.
" 2. Múzeum-körut II.
" 3. Erzsébet-körut 54.

Rendelőlevél levágandó. **TÖRÖK A. ÉS TÁRSA** bankháza Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztályosorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget.....korona összegben (utánvételezni kerem postautalvánnyal küldöm mellékelem bankjegyekben (bélvegekben).) A nem tetsző törlendő.

Pontos cím!

Hirdetéseket jutányos árért vesz fel a kiadóhivatal.